

[Victor Pürschel.]

dertil kommer, at det, der foreløbig er Tale om, er en Undersøgelse, og vi har aldrig nogen Sinde stillet os paa det Standpunkt, at det i særlig Grad skulde være de private, der forestaar de videnskabelige Undersøgelser her i Landet. Vi har altid fundet, at der havde Staten en Opgave, og vi har altid været villige til at støtte den Slags Undersøgelser, og dette har ikke det fjerneste at gøre med, hvorledes man stiller sig til privat Initiativ paa Erhvervslivets Omraade. Vi finder det rimeligt, at Staten, som er Ejer af disse formodede Værdier, ogsaa selv tager Undersøgelsen deraf i sin Haand, saaledes at den er klar over, hvilke Værdier den disponerer over, i det Øjeblik den giver sig til at disponere. Det er dette konsekvente Standpunkt, der for det ærede Medlem staar som fuldstændig gaadefuldt. Jeg skal afholde mig fra ethvert Forsøg paa at vurdere, hvorledes man maa være indrettet, naar noget saadant er gaadefuldt for en.

Og saa skal jeg sige med Hensyn til den fremmede Valuta, der kommer hertil i store Masser — foreløbig er det gennem en 3—4 Aar 500 000 Kr. —, at nogen afgørende Rolle for den danske Valutasituation spiller dette Beløb næppe, men naturligvis, naar man ikke kan finde andet i Undergrunden, tager man ogsaa saadan en lille Klat med. Det skal jeg derfor ikke opholde mig meget ved.

Endelig kommer jeg til dette, at vi skulde lægge os hindrende i Vejen for Arbejde. Man mærker, hvorledes der virkelig er søgt gennem alle Muligheder at finde noget imod det, som vi har fremført. Dertil vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det tør dog maaske formodes, at hvis Rigsdagen gik ind paa vor Betragtning, vilde den gøre det helt og ikke halvt, og dermed er det Spørgsmaal vist besvaret; jeg tror ikke, jeg behøver at opholde mig nærmere ved det.

Saa er det interessant at se, at det ærede Medlem kan give Erstatning for den Forventning om et stort Udbytte, som denne rare Privatkapitalist har haft, det er det, det ærede Medlem nu vil til at erstatte ham, ellers kan han nemlig ikke komme op paa de meget betydelige Summer, han taler om. Det er jo rart at se, at Socialdemokratiet er i Udvikling, det har jeg ikke det fjerneste imod. Det overrasker mig for saa vidt ikke efter de Iagttagelser, man har haft Lejlighed til at gøre paa forskellige Omraader, at det virkelig til Tider har en varm, varm Interesse for Privatkapitali-

ster. Jeg skal ikke opholde mig længere ved dette.

Saa talte det ærede Medlem om, at der i vort Program staar: Fremme af dansk Erhvervsliv. Er det „dansk Erhvervsliv“ at lade en Amerikaner udnytte disse Muligheder? — saa er vi vist ikke helt enige om, hvad „dansk Erhvervsliv“ er. Vi ønsker netop den Udvikling, at Staten undersøger dette, klarer sig, hvad der er — det er en Statsopgave —, og at man derefter muligvis gaar over til en Forpagtning. Naar man saa havde Sikkerhed for, hvad der var, vilde det formentlig ikke være vanskeligt at skaffe de Summer, som skulde til, det er ikke formidable Summer, der er Tale om her, saa snart man har fast Bund under Fødderne.

Den foreslaaede Lov er efter min og efter Partiets Opfattelse overflødig, fordi man særdeles vel med den nugældende Lov kan naa at give en Forlængelse af Fristen, i det Øjeblik den var ved at udløbe og Mr. Ravlin kunde komme og sige: Ja, Fristen er ved at udløbe, men nu er jeg saa vidt fremme med Arbejdet, at jeg mener i Løbet af kort Tid at kunne komme til et Resultat. Saa ønsker vi naturligvis, at Staten skal optræde som en hæderlig Forretningsmand og sige: Nu vel, du har ofret mange Penge paa dette her, nu staar du lige foran Resultatet, nu giver vi dig en ny Koncession paa fire Aar. Men her giver man Sagen ud af sin Haand i 10 Aar, der er nemlig ingen, der skal faa mig til at tro, at Staten vil svare nej; man har lovet Mr. Ravlin, at han skal faa 10 Aar, det vil sige, at man giver fremmed Kapital Mulighed for at lægge en død Haand over Undersøgelserne her i Landet i 10 Aar. Det er det, man gør, og det er ikke nødvendigt for at behandle Mr. Ravlin anstændigt, derfor er den foreslaaede Lov overflødig, og derfor vil vi stemme imod.

Hans Hansen (Rørby): Den ærede Ordfører for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, udtalte, at den konservative Betænkning er i Strid med det konservative Program. Det er underligt at høre paa, man synes næsten at beskyldte hinanden for at have byttet Program. Socialdemokraterne og Regeringspartierne gaar her ind for et rent privat Monopol, og paa den anden Side synes Det konservative Folkeparti at være Tilhænger af Statsmonopol.

Med Hensyn til det foreslaaede Tillæg til Loven af 1932 gjorde jeg allerede ved første Behandling gældende, at Loven af